

HaberVizyon

Temmuz 2006
Sayı : 12

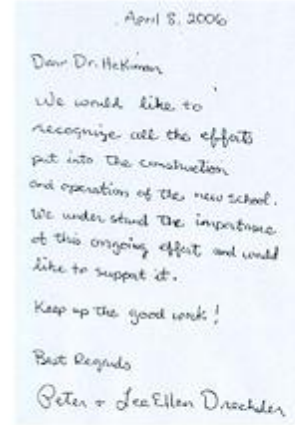
Fotoğraf: Bekir Gürbüz
PharmaVision fotoğraf yarışması finalisti

- . Turkey - Country Profile, ISPE Pharmaceutical Engineering dergisinde
- . BilgiVizyon: Gereksiz e-postalar
- . AYIN BÖLÜMÜ: Merkezî Tartım
- . İÇİMİZDEN BİRİ: Sema Ayan
- . AYŞE SARISAYIN: Yitirdiğimiz iki ustanın ardından
- . ÇevrEm: Yazla gelen sağlık sorunları ve başa çıkma rehberi
- . Tanju Yüksel: Elektronik Yaşantı
- . VE BİZDEN HABERLER...

Firmamızdan Haberler...

"Atıktan Geleceğe Yatırım" projemize yabancı konuklardan destek

Çevrem İlköğretim Okulu, "Atıktan Geleceğe Yatırım" projesi, ülkemize gelen yabancı konuklarımızın da dikkatini çekmekte, projeye katkıda bulunmaktan dolayı mutluluk duymaktalar. ISPE Konferansı için yurdumuza gelen Bay Drechsler'e eğitime katkılarından dolayı teşekkür ediyoruz

TKSD'nin düzenlediği Çevre Mevzuatı ile İş Sağlığı ve Güvenliği eğitimine öğretmen olarak katıldık

23.05-24.05.2006 tarihlerinde Türkiye Kimya Sanayicileri Derneği tarafından Bursa Tübitak/Bütal Merkezinde Çevre İhtisas Grubu Üyeleri ile birlikte düzenlenen 2 günlük Çevre Mevzuatı ile İş Sağlığı ve Güvenliği Mevzuatı sanayi bilgilendirme eğitimlerine öğretmen ve dinleyici olarak katılım sağladık.

TS EN ISO 22000 Gıda Güvenliği Yönetim Sistemi belgemizi aldık

Haziran 2006 tarihinde TSE tarafından yapılan TS EN ISO 22000 Gıda Güvenliği (ürün Güvenliği) Yönetim Sistemi belgelendirme tetkikinden başarı ile geçtik.

TEGEV'in PharmaVision'u Ziyareti

Kurucu üyesi olduğumuz ve halen yönetim kurulunda aktif katkılarımızı devam ettirdiğimiz, Teknolojik Eğitimi Geliştirme Vakfı (TEGEV) Başkanı Sn. Otto Bauer, 5 Mayıs 2006 tarihinde, vakıf Genel Sekreteri Sn. İsmail Bayraktar ile firmamızı ziyaret etmişlerdir.

Vakfın yönetim kurulu başkanlığı görevini bu yıl Sn. Kemal Oal'dan devralan Bay Bauer, Genel Müdürümüz Dr. Ünsal Hekiman'a gelecek dönem faaliyetleri hakkında bilgi vermiş, ayrıca Vakfa kuruluş aşamasından itibaren 10 yıldan beri destek veren firmamız adına düzenlenen plaketi sunmuştur.

TURKEY COUNTRY PROFILE ISPE- PHARMACEUTICAL ENGINEERING DERGİSİNİN SON SAYISINDA YAYINLANDI

Gerek ülkemizin ilaç endüstrisi, gerekse firmamız için önemli bir tanıtım kaynağı olan "Turkey - Country Profile" eki ISPE Pharmaceutical Engineering dergisinin son sayısında yayımlanmıştır. 8 sayfalık bu ek, Genel Müdürümüz ve ISPE Türkiye Başkanı Dr. Ünsal Hekiman'ın ISPE Türkiye'nin kuruluş nedenleri ve misyonunun açıklandığı bir sunuş makalesi ile başlamaktadır. PharmaVision Ar-Ge/Eğitim müdürü ve ISPE Türkiye Genel Sekreteri Selim Seyhan'ın kaleme aldığı ilk makalede Türk İlaç Sanayii kronolojik olarak incelenmekte ve istatistiki bilgilerle dünya üzerindeki yeri irdelenmektedir. Selim Seyhan'ın, Pfizer Türkiye'den Nuran Varolan ve Suat Kumser ile yazdığı ikinci makalede ise firmamız, ülkenin iki önemli ilaç üreticisinden biri ve başarılı bir "Management buyout" vaka çalışması olarak takdim edilmektedir.

Country Profile - Turkey

ENGINEERING PHARMACEUTICAL INNOVATION

Dear ISPE Members,

On behalf of ISPE Turkey Affiliate, it is a pleasure for me to have the opportunity to make you more familiar with our country, our pharmaceutical industry, and our rather young Affiliate.

The roots of the Turkish pharmaceutical industry date back to the beginning of the 19th century. Today, the pharmaceutical industry represents nearly 300 companies in Turkey, of which 135 are major, and employment is approaching the 25,000 mark. It is in this context that we have launched the new ISPE Turkey Affiliate. One of the Affiliate's primary objectives is to contribute to the development of a common platform representing various manufacturers and suppliers of the industry, including academia, public authorities, and government agencies. The aim of such a platform is to foster progress within the industry. This cooperation among parties is to be supported by three to four educational seminars per year to promote dissemination of current knowledge and best practices.

In addition to these activities, we also are planning with the overall support of ISPE at large to promote the concept of the "professional pharmaceutical engineer." This goal shall be pursued in cooperation with Educational Foundations and as a response to the current high demand for training for pharmaceutical technicians by both industry and academia.

The enthusiastic support we received from the pharmaceutical industry at the inaugural seminar of our Affiliate last December reinforced our confidence and strength in the pursuit of the established milestones.

I hope this profile will fulfil its mission of giving a good picture of the Turkish pharmaceutical industry.

Sincerely,

Ünsal Hekiman

Chairman
ISPE Turkey Affiliate

This feature in

Country Profile - Turkey

Case Studies

by Selim Seyhan, Manager of R&D and Training, PharmaVision, Nuran Varolan, Technical Director, Pfizer Istanbul Site, and Suat Kumser, Aseptic Operations, Liquid, and Ointment Area Production Manager, Pfizer Istanbul Site

In this section, two case studies will be presented of companies demonstrating the level of manufacturing understanding reached in Turkey. PharmaVision is a pure contract manufacturing entity in Istanbul, and Pfizer Istanbul is a well established manufacturing site of the global Pfizer organization also in Istanbul. Many other leading Turkish manufacturing companies are also competing successfully on the international level.

PharmaVision A Successful Management Buyout Case

PharmaVision, a leading Contract Manufacturing Organization (CMO) in Turkey, has a long history in the country, its roots going back to Türk-Hoechst Sanayi ve Tic. A.Ş., the Turkish subsidiary of the German Hoechst AG, was established in 1954 as one of the first foreign investments in our country. Through various mergers at the headquarter level over the years, the site became part of Hoechst Marion Roussel followed by Aventis, this transformation culminating in a management buyout in December 2002 with the creation of PharmaVision.

Over 50 years on its 51-acre manufacturing site in the Tuzla region of Istanbul, the company has witnessed various GMP upgrading in line with ever increasing regulatory and customer demands. A 12-year long multi-stage remodelling project commencing in 1987 has resulted in a technologically advanced factory with its computer supported, closed system, and uninterrupted manufacturing lines. Adapting to new technical advancements, further investments are in progress in an intensive manner.

Located on 51,000 m² campus, PharmaVision aspires to become a preferred partner in contract manufacturing to the pharmaceutical industry. The company's vision is in complete toll manufacturing partnership without any own licensing. Maintaining and continuously improving its high Good Manufacturing Practice (GMP) standard is attained by adhering to strict, effective, and updated Standard Operating Procedures (SOPs) as well as quality standards by continuously investing in its facility and equipment and by recruiting, properly training, and retaining top talent in the country. In line with current regulatory trends, and in addition to general non-beta lactam manufacturing encompassing all galenic processing except lyophilization, PharmaVision has also separate production facilities for cephalosporin (sterile powder), penicillin (tablets, oral powder), and enzyme products (oral form).

The quality and compliance level reached through these modifications is further supplemented by continuous education and training of the staff, integration of modern quality management systems encompassing QMS, and risk assessment procedures. Such continuous efforts and a constant benchmarking of industry standards are all aimed at the mission of becoming the "preferred toll manufacturing business partner" not only on a national level, but a global one as well. In this roadmap, PharmaVision has collected several certificates, such as ISO 14001, OHSAS 18001, TS 13001 (IACCP-Risk Assessment), on several occasions as pioneers in the industry. Similarly, PharmaVision has been recognised with many awards such

as the Responsible Care and Environmental Awards of the Istanbul Chamber of Industry as well as those by CEFIC, the latest being the European Environmental award. The company has demonstrated its social responsibility on several occasions, but most notably through the construction and maintenance of an elementary education school in Düzce, an earthquake damaged region of the country.

Consequently, several multinational companies have chosen PharmaVision as their manufacturing partner in Turkey for their local and export markets.

Pfizer Turkey Integration to New Pfizer "Right First Time" Initiative

Pfizer Turkey was established in 1957 in Istanbul which is the industrial capital of Turkey. At the beginning, the plant was designed to manufacture only a few products. In parallel to the pharmaceutical market growth in Turkey, the Pfizer plant also has extended its manufacturing capacity to satisfy the increasing demands in years.

In 1993, penicillin and cephalosporin plants became operational, within a short period of time, these two facilities became the most important driving forces of Pfizer Turkey in its export business mainly to the Eastern European markets.

In 2006, the company exports 17 different pharmacy and animal

BilgiVizyon: Gereksiz e- postalar

UFUK AGUN

Bilgi Güvenliği denildiğinde ilk akla gelen olgunun bilginin gizlenmesi olduğunu ancak gizliliğin yanı sıra "erişilebilir" olması gibi çok önemli bir unsuru da barındırdığını, dergimizin bir önceki sayısında belirtmişim. Bu yazıda, bilgiye erişmek ile ilgili güncel bir problemden bahsetmek istiyorum: Gereksiz e-postalar

BBC'nin şu haberine bir göz atalım:

"Beyni gereksiz bilgilerle işgal etmek yaşlı kişilerdeki hafıza problemlerinin ana nedeniymiş. ABD'de Kaliforniya Üniversitesi, 19-30 ile 60-77 yaş gruplarından kişilerin beyin taramaları yoluyla yaptığı araştırmada, yetişkinlerin konsantrasyon yeteneklerini ölçtü. Çalışmanın başkanı olan Dr. Adam Gazzaley, beyni işgal eden bilgileri süzgeçten geçirmede zorluk

yaşayanların, hayat kalitesinin bu durumdan büyük ölçüde etkilendiğini; okuma, otomobil kullanma gibi günlük faaliyetlerde aksaklıklara neden olduğunu söyledi.

Bu sonuçlar şöyle özetleniyor: Önemli bilgilere odaklanmak, iyi bir hafıza için yeterli garantiyi sağlamayabilir; iyi bir hafıza için beyni meşgul eden ayrıntıları süzmeliyiz. Aksi takdirde kısa süreli bilgilerin depolandığı hafıza sistemi dolar." Süzülmesi gerekenler, magazin programlarının bombardıman tarzında ilettiği bilgiler midir, değil midir tartışılır, ancak gün içerisinde dört bir yandan bu bombardımana tabi tutulduğumuz aşikardır. Gerekli korunma sistemlerimizi kurmazsak, kendimizi bir dolabın başında "Ben buraya neden gelmişim, ne alacaktım?" derken bulabiliriz.

Benzer bir durum, teknolojinin nimeti e-posta hizmetinde de olmaktadır: Spam olarak adlandırılan çöp e-postalar ve bu kategoriye girmeyen ancak en az onlar kadar zarar veren e-postalar. Öncelikle çöp e-postanın tanımını yapalım: Alıcılarının isteği dışında gönderilmiş, toplu elektronik postalara verilen isimdir. Genellikle reklam amacıyla gönderilirler. Sistem kaynaklarının tüketilmesi ve fazlasıyla zaman kaybına neden olmaları en büyük götürüleridir. 2004 yılında gönderilmiş olan her 100 e-posta mesajının 66 tanesinin çöp e-posta olduğu raporlanmıştır, her geçen gün bu sayının arttığı göz önüne alındığında 2006 yılındaki çöp e-posta sayısı daha fazla olmalıdır. Bunların %23'ü ürün tanıtımı, % 17'si finans sektörü ile ilgili, %16'si cinsel içerikli duyurulardan oluşmaktadır. Dolandırıcılar tarafından gönderilenler ise azımsanmayacak miktardadır: %5.

İnternet sağlayıcı firmalar, çöp e-postaları önlemek için yüzbinlerce dolarlık harcamalar yapmaktadırlar. Pek çok ülkede bu gibi mesajların gönderilmesine karşı yasal düzenlemeler yapılmıştır, ancak her geçen gün çöp e-posta sayısının artmasına engel olunamamaktadır. Teknik olarak ne kadar önlem alınırsa alınsın, çöp e-postalara maruz kalmamak için kullanıcıların bilinçli olmaları ve yapmaları gereken bazı işlemler vardır:

- İnternetteki çeşitli platformlara (alışveriş siteleri, tartışma forumları, e-posta grupları vb) üye olurken istenen e-posta adresinize bir süre sonra hem üye olduğunuz yerden, hem de bir şekilde buradan adresinizi almış yerlerden çöp e-postalar gelir. Bu gibi durumlarla karşılaşmamak için üye olacağınız yerlere kesinlikle iş yeri e-postanızı ve "prestijli" e-postanızı vermeyiniz. Bunun yerine, yahoo.com, gmail.com gibi adreslerden alacağınız ikinci bir e-posta adresini üyelikler için kullanınız.
- Şirket dışına çıkacak toplu bir e-posta göndereceğiniz zaman, göndereceğiniz kişileri "To/Giden" alanına değil "Bcc/Gizli" alanına yazınız. Aynı şekilde sizin de alıcılar arasında olacağınız toplu maillerde, adresinizin "To/Giden" alanına yazılmamasını arkadaşlarınızdan rica ediniz.
- Zincir e-posta olarak adlandırılan, genellikle "Mutlaka şu kadar kişiye gönderin" gibi ibareler barındıran mesajları dikkate almayınız. Eğer dikkate alacaksanız, bir üst maddede yazan kuralı uygulayınız.
- Web sitelerinde adresinizin görünür olmamasını sağlayınız. Aksi durumlarda e-posta adresi avcıları (Örn: www.emailcd.com) tarafından ele geçirilen adresiniz, yoğun bir şekilde çöp e-posta bombardımanına maruz kalabilir.

Çöp e-posta sınıfına girmeyip de, en az onlar kadar zaman kaybına neden olan e-postalardan bahsetmiştik.

- Konu başlığı olmayan veya başlığı ile içeriği bambaşka olan mesajlar: Bir defa okunduktan sonra, tekrar gerektiğinde bulunmaları oldukça güçtür. Özellikle başlığı bulunmayan mesajlar, çoğu sistem tarafından "çöp e-posta" kabul edilerek alıcısına ulaştırılmamaktadır veya alıcı tarafından virüs olabileceği düşüncesiyle okunmadan silinmektedir.
- Yeterli bilgi içermeyen mesajlar: Alıcıyı tatmin edecek bilgiler yoktur ve alıcı yeni bir mesaj ile açıklama talep eder veya yeni sorular sorar.
- Geri dönüş beklediğiniz mesajlarınızda kimin cevap vermesi gerektiğini belli ediniz. Bunu ya mesaj içinde belirtiniz ya da "To/Giden" alanına sadece o kişiyi yazınız, bilgilendirmek istediklerinizi ise "Cc/Bilgi" alanına.
- Arandığında kolaylıkla bulunması için, mesajın içine yazılabilecek bilgileri, bir ek dosyaya (Örn. MS Word) yazmayınız.
- Büyük eklentiler gönderirken, dosya sıkıştırıcı programlarla boyutlarını küçültünüz. Word, Excel gibi dosyaları Winzip ile, resim dosyalarını ise, hemen her bilgisayarda var olan programlar sayesinde, %90 daha az yer kaplayacak boyutlara küçültülebilirsiniz..

Bu basit kurallara dikkat etmemiz, e-postalarımızın, içinde kaybolacağımız gereksiz bilgi yığınları haline gelmelerini bir nebze engelleyecektir. Bu da, bilgi güvenliğinin bir ayağı olan "bilgiye erişilebilirlik" açısından oldukça önemlidir.

Ayın Bölümü: Merkezî Tartım

Fabrikamızda 1994 yılında AZO Tartım Sistemi adı altında modern bir tartım sistemi kurulmuştur. Bilgisayar destekli bu tartım sisteminde 5 terazi, 3 silo (ilaç imalatında en çok kullanılan yardımcı maddeler olan laktoz, nişasta ve talk için) ve 1 adet konteyner tartım ve dolum istasyonu bulunmaktadır.

Çevre bilinciyle yüksek miktarda kullanılan bir etken madde, şeker, laktoz, nişasta ve talkta "big-bag" ambalaja geçilerek atık miktarı düşürülmüştür. Buna bağlı olarak 1998 ve 2000 yıllarında big-bag istasyonu devreye alınmıştır.

Tartım Kısmı, Katı ve Yarı Katı Preparatlar, Steril Solüsyon ve Nonsteril Solüsyon Kısımları'nın ihtiyacı olan hammaddelerin tartımlarını yapmaktadır. Tartım Kısmı çalışanları tartım esnasında, tartılan hammaddelerin sınıfına uygun koruyucu ekipman (maske, gözlük, eldiven, emniyet ayakkabısı, tek kullanımlık önlük ve tulum) kullanırlar.

Planlama Kısmı'nın açtığı proses siparişi onaylandığında SAP Sistemi'nden protokol ve üretim emri çıkar. AZO Tartım Sistemi'ne aktarılan reçetelerde hangi hammaddenin hangi terazide tartılacağı tanımlanmış olup, üretim emri üzerindeki barkodlar vasıtasıyla tartımlar gerçekleştirilir. Tartım bittiğinde sistemden çıkan etiketler tartılan mal ve protokol üzerine yapıştırılır. Tartılan mallar mühürlü olarak protokol ile birlikte ilgili kısma teslim edilir.

Tartım Kısmı Çalışanları;

Soldan sağa ayakta: Tuncer Develi, Uğur Yüksel, Yücehan Doğan, Sema Ayan, Kazım Açıkgöz, Yusuf Melez
Oturarak : Mustafa Yılmaz, Harun Demir, Haydar Ercan, Harun Erkan, Ö. Faruk Yeşilyurt

Not: Sema Ayan arkadaşımız 30 Haziran 2006 tarihi itibarıyla emeklilik nedeniyle ayrılmıştır, kendisine yeni yaşamında başarılar dileriz.

Üretim alanlarımızda maske kullanımı zorunlu olup , sakallı/bıyıklı çalışanlarımız için bu uygulama üretim binamız içindeki tüm alanlarda geçerlidir.

İçimizden Biri: SEMA AYAN

Bu sayımızın söyleşisini, Tartım kısmı sorumlusu ve Haziran sonunda işyerimizden ayrılacak olan sevgili arkadaşımız Sema Ayan'la yaptık.

*İçecek suyum bu kadarmış,
Göreceğim günüm bu kadar.
Bu gemi çok durmaz bu limanda,
Yolun açık olsun!*

Behçet Necatigil

Şirketimizde çalışmaya başladığınız ilk yıllardan bahsedebilir misiniz?

Türk Hoechst firmasıyla tanışmam, üniversiteyi bitirdikten sonra, 1982 yılının temmuz ve ağustos aylarında, bir ayı Kalite Kontrol Laboratuvarı'nda bir ayı da Mikrobiyoloji Laboratuvarı'nda yaptığım stajla oldu. Dönemin Fabrikalar Müdürü Sn. Dr.K.Kamuran Atakan çalışmaya devam etmemi teklif etti, fakat ben işletme master'ı yapmak istediğim için bu teklifi kabul edemedim. Master sonrası iş müracaatında bulundum. Kadro olmadığından işe giremedim ve Bilim İlaç Fabrikası'nın Satınalma Bölümü'nde 9 ay çalıştıktan sonra Dr.K.Kamuran Atakan'ın çağırmasıyla 01.05.1984 tarihinde Kalite Kontrol Laboratuvarı'nda çalışmaya başladım. Yaklaşık 2,5 sene bu bölümde çalıştıktan sonra Planlama Kısmı'na geçtim. Planlama kısmında 1989 yılının Mayıs ayına kadar çalıştım.

Sonra bir dönem ara verdiniz çalışmaya, sanırım çocuk nedeniyleydi bu. Çocuklar belli bir yaşa geldikten sonra tekrar başladınız. Onca yıl aradan sonra şirkette gördüğünüz değişiklikler sizi şaşırttı mı?

Evet, ilk çocuğum doğduğunda işten ayrıldım. Çocuğumu kendim büyütmek istiyordum çünkü. Bu arada ikinci çocuğum da doğdu. Yani çalışma hayatına ara verdiğim 1989 – 1998 yılları arasında çocuklarımla ilgilendim. Çocuklarımla, eğitimlerini anaokulunda ve etütte eğitimli öğretmenlerden almasının ve yaşatları ile bir şeyler paylaşmalarının daha yararlı olacağına karar verdikten sonra tekrar çalışmak için işe müracaat ettim. Dokuz yıllık aradan sonra fabrikaya geldiğimde her şeyin çok değişmiş olduğunu gördüm. Ayrıldığım dönemde imalat odaları, yemekhane ve tuvaletler aynı koridor üzerinde bulunuyordu; depodaki hammaddelerin numunesi, bulunduğu ortamda alınıyordu; fabrikada bilgisayar yoktu... Döndüğümde imalat alanlarına girmek için belli prosedürleri izlemek gerektiğini gördüm; depoda, numune alma kabini yapılmıştı; üretimin hemen her safhasında bilgisayar kullanılmaya başlanmıştı ve en önemlisi, fabrikanın her alanında GMP kuralları hakimdi. Bunlar üretim alanlarında gördüğüm değişikliklerin sadece birkaçı. Ayrıldığımda da firmamız çevre konusunda çok hassas davranıyordu, ama döndüğümde çevre düzenlemesi ve arıtma tesislerinde daha bilimsel bir anlayışın hakim olduğunu gördüm. Bütün bu değişiklikler beni çok şaşırttı.

İşe ikinci kez başladığınızda eski bölümünüzle ilgisi olmayan bir sorumluluğunuz vardı. Yine de oldukça kolay uyum sağladınız. Bunu neye bağlıyorsunuz?

İşe ikinci kez Tartım Kısmı'nda başladım. Daha önceden laboratuvar ve planlama kısımlarında çalıştığım için Tartım Kısmı'na kolay uyum sağladım. İlk başlarda bilgisayarda çalışmak zor geldi sadece. "Azmin elinden bir şey kurtulamaz" anlayışı ve bilgisayar bilen arkadaşlarımla yardımlarıyla bilgisayar konusundaki eksiklerimi kısa sürede giderdim. Ayrıca uzun bir süre ara vermiş olmama karşın, iş arkadaşlarımla bana her konuda yardımcı olmaları kısa sürede uyum sağlamamı kolaylaştırdı. Buradan tüm arkadaşlarıma teşekkür etmek istiyorum.

İçimizden Biri: SEMA AYAN

·Yıllardır, hem de yoğun tempo gerektiren bir bölümün sorumlusu olarak çalıştıktan sonra, ev yaşantısına da uyum sağlamanız yine bu kadar kolay olacak mı?

Başlarda ev yaşantısına uyum sağlamak biraz zor olacak. Ayrılmaya karar verdiğim günden bu yana kendimi bu düşünceye alıştırmaya çalışıyorum. Ev yaşantısının yoğunluğunun iş yerimizin yoğunluğu gibi olmadığı ortada, ama çalışırken fırsat bulup yapamadığım o kadar çok şey var ki... Umarım ev yaşantısına geçiş kolay olur.

·Deneyimli bir 'çalışan kadın' olarak, özellikle iş hayatında yeni yol almaya başlayan bayan arkadaşlarımıza önereceğiniz neler olabilir?

İki çocuk annesi ve toplam 14 yıl çalışan bir kadın olarak ne işimi, ne de evimi aksatmadan çalıştığımı düşünüyorum. Bunu başarmamdaki en büyük etkenler, işlerimi isteyerek, severek, zamanında, düzenli ve dikkatli yapmamdır.

Ayrıca iş hayatına yeni atılan bayan arkadaşlarımızın ileride anne olduklarında –mümkünse- çocuklarını 4 yaşına gelene kadar kendilerinin büyütmelelerini öneriyorum. Çünkü o yaşa kadar çocukların annelerine gerçekten çok ihtiyaçları var.

·Herkes sorduğumuz bir soruyu size de soralım: Şimdiki hayat deneyiminizle yeniden 18 yaşınıza dönmeniz için bir hak daha verilseydi neler yapardınız?

Üniversite sınavına girerken hayalim tıp fakültesine girip çocuk doktoru olmaktı. Fakat isteğe göre değil, puana göre yerleştirme yapıldığından İ.Ü. Eczacılık Fakültesi'ne girdim. Şu an zamanı geri çevirme imkanım olsa İ.Ü. Eczacılık Fakültesi Farmasotik Botanik Kürsüsü'nde master yapıp bu konuda kariyer yapmak ve yabancı dil eğitimime ağırlık vermek isterdim.

24.07.2006 tarihinde emekli oluyorum. Bu vesileyle tüm PharmaVision çalışanlarına ömür boyu sağlık, mutluluk ve başarılar dilerim.

Biz de sizi yeni yaşantınıza uğurlarken, herşeyin gönlünüzce olmasını diliyoruz.

Ayşe Sarısayın: Yitirdiğimiz İki Ustanın Ardından

AYŞE SARI SAYIN

İlkbahar bazı kayıplarla birlikte geldi bu yıl. Hepimizin tanıdığı, Türk sinemasının yapı taşlarından biri olan ünlü yönetmen Atıf Yılmaz'ın 5 Mayıs 2006 tarihli ölüm haberini duyduk önce. Filmlerinden birkaçını olsun izlemeyen yoktur sanırım aramızda: *Ah Güzel İstanbul, Mine, Adı Vasfiye, Aaaah Belinda, Asiye Nasıl Kurtulur, Selvi Boylum Al Yazmalım* ilk anda aklıma gelen ve çoğu birer klasik sayılan filmlerinden bazıları. Atıf Yılmaz, bu filmleriyle Türk sinemasına verdiği hizmetlerle birlikte, günümüz Türk kadınının toplumsal yaşamdaki yerinin belirlenmesinde ve "kadın hareketi"nin gelişiminde de büyük rol oynayan bir sanatçı.

Hemen ardından bir başka acı haberle sarsıldık. 6 Mayıs 2006 tarihinde değerli yazar, yayıncı Erdal Öz'ü yitirmiştik. Yazar kimliğinin yanı sıra kurucusu olduğu ve bu yıl yirmi beşinci yılı kutlanmakta olan Can Yayınları'nda dünya çapında yazarların iyi çevirilerini yayımlayarak, genç yeteneklere yer vererek yazın dünyamıza çok önemli katkıları olan bir sanat insanıydı Erdal Öz.

Art arda yitirdiğimiz iki ustanın ardından yazılanları okuduğumda bazı ortak özellikleri olduğunu düşündüm – Erdal Öz'ü şahsen de tanıdığım için bu düşüncemi rahatlıkla dile getirebiliyorum -. Bulundukları konuma rağmen son derece alçakgönüllü insanlar olmaları, çocuksu bir coşkudan beslenen üretkenlikleri, asla vazgeçemedikleri umutları, yeniliklere açık olmaları ve gençlere verdikleri destek... Yetenek, bilgi ve birikimlerinin bu özellikleriyle birleşmesi, onları yalnızca sanatçı olarak değil, salt "insan" olarak da farklı ve unutulmaz kılıyor galiba...

Sinema konusunda ortalama bir izleyici olmanın ötesinde bir bilgim yok ne yazık ki, bu yüzden de Atıf Yılmaz'ın filmleri hakkında söyleyebileceğim, bana verdikleri tat dışında oldukça sınırlı. Ancak Erdal Öz'ün çalışma alanı, benim de önceliklerimin arasında yer alıyor. Ansan tarafından 18 Kasım 2005 tarihinde düzenlenen 6. Antalya Öykü Günleri'nin onur konuğuydu Erdal Öz, benden de onun öykücülüğü hakkında bir konuşma yapmam istenmişti. Bir köşede sessizce, biraz mahcup, daha çok gülümseyerek dinlediği bu konuşmanın kısaltılmış metnini sizlerle de paylaşarak onu bir kez daha anmak istedim. Bu anma onun kitaplarıyla tanışmak isteyenler için bir başlangıç fırsatı olur belki de...

Bir Okur Gözüyle "Erdal Öz Öykücülüğü" (*)

"Erdal Öz Öykücülüğü" konusunda bir panele katılma önerisini aldığımda büyük bir sevinç ve onur duydum, ancak bir anda dehşete kapıldığımı da itiraf etmeliyim. Bir okur gözüyle öykülerinden algıladıklarım geçmeden önce, bu "dehşet" duygusundan söz etmek istiyorum.

Erdal Öz'ün kitaplarıyla sanırım 1973 ya da 1974 yılında tanıştım. 12 Mart döneminde ortaokul öğrencisiydim. O dönemi yansıdığı kadarıyla basından izleyerek, onca insanın neden tutuklandığını, öldürüldüğünü ya da ölüm cezasıyla yargılandığını anlamaya çalışarak ve evimizdeki fısıltılı konuşmalara kulak kabartarak geçirmiştik. Ansızın çıkagelen ve arama yapan askerler, sessiz ve korkulu bekleyişler... Annemle babam, bazı dostlarının göz altına alındığını ya da tutuklandığını duyduklarında iyiden iyiye suskunlaşıyor, ardından birinin salıverilme haberi geldiğinde bir an için rahat bir nefes alıyorlardı, ama sessiz bekleyiş uzayıp gidiyordu. Bu iki haber arasında yaşananlar konuşulmuyordu nedense; çocuksu sorularına aldığım kısa yanıtlar yeterli değildi, hayal gücüm ise yetersiz kalıyordu neler olup bittiğini kestirmeye. İşte o günlerin hemen ardından gelen kitaplardan biri de *Kanayan*'dı. *Kanayan*'ı bir solukta okuyup bitirdiğimi, bir yandan insan olmanın utancını yaşarken, bir yandan da yazarına, bu duyguyu bana yaşattığı için hayran kaldığımı anımsıyorum. Beni ülkemde olup bitenler konusunda aydınlatan ilk isimlerden biriydi Erdal Öz; üstelik bu aydınlanma kuramsal bir boyutta değil, yaşamın tam içinden, daha o yıllarda tutkunu olmaya başladığım edebiyat yoluyla gerçekleşmişti. *Kanayan*, edebiyat tutkunu çok genç bir okuru insancıl duygularla yakalayabilmişti. Ardından *Yaralısın* geldi, ve *Gülünün Solduğu Akşam*. Bu üç kitap yalnızca birer edebiyat ürünü olarak değil de, ne yazık ki anlattıkları ve uygulamalarıyla da hep hayatımızda kaldı. Bu arada geriye dönüp *Yorgunlar*'la tanıştım, çoğu çocukluk ve ilk gençlik yıllarında dolaşan öykülerini severek okudum. Öykülerinin devamı için uzun yıllar beklemek zorunda kaldım, nasıl olduysa *Havada Kar Sesi Var*'ı atlamıştım çünkü, ama neyse ki *Sular Ne Güzelse* ve *Cam Kırıkları*'nı gecikmeden okuyabildim. *Değerimde Kuş Sesleri*'ni ise Erdal Öz'ü yalnızca kitaplarından değil, şahsen de tanımış biri olarak çok daha farklı bir heyecanla bekledim.

Erdal Öz'le kitaplardaki birlikteliğim otuz yılı aşmış, ancak tanışıklığımız pek eski değil, sanırım üç yıl ancak. *Kanayan*'ı okuduğum yıllarda, günün birinde Erdal Öz için düzenlenen bir panele katılacağımı söyleselerdi, bir düş gördüğümü sanır, üstelik bu düşü de hayra yormazdım. Bu durumda da "dehşet" duymamak söz konusu olamıyor elbette! Hayat, gerçekten de umulmadık sürprizler hazırlıyor insana.

Erdal Öz'ün öykücülüğüne ilişkin bir inceleme yapıldığında bazı kuramlardan, etkilendiği akımlardan, öykülerinin dönemlerinden, 1950 kuşağı olarak anılan yazarların ortak ya da farklı yönlerinden söz edilebilir kuşkusuz, ancak böyle bir çalışma edebiyat uzmanlarının işi olduğundan, ben onun öykülerine yalnızca bir okur sıfatıyla, belki biraz daha ileri gidip yazma serüveninde yol almaya çalışan biri olarak yaklaşabileceğimi düşünüyorum.

Sanırım Erdal Öz'ün öykülerinin beni yakalayan tarafı, öncelikle okunup bitirildikten sonra da yaşamaya devam eden, hatta giderek çoğalan öyküler olmaları. Hayatın içinden, adeta gerçek yaşantılardan çıkagelmiş, kısa bir süre bizi de konuk etmiş, ardından her öykü gibi çekip gitmiş, ama hayatımızda olmaya devam eden öyküler.

Ayşe Sarısayın: Yitirdiğimiz İki Ustanın Ardından

Aslında öykü kavramının bendeki çağrışımı da tıpatıp böyle: Okuru daha ilk satırda farklı bir dünyaya çekip alan, o dünyanın tadını çıkarmaya fırsat bırakmadan da dışarı atıveren, ama okurla buluştuğu ölçüde de yaşamaya devam eden bir yazı türü. Ardında geniş birikimler olsa da, ansızın, adeta bir solukta yazılıyor ve yazıldığı gibi de bir solukta okunuyor. Bitirdiğimizde öykünün bizi terk ettiğini sanıyoruz, ya da bizim onu terk ettiğimizi, ama yine günün birinde ve yine ansızın bizde yaşamaya devam ettiğini şaşkınlıkla fark ediyoruz.

Erdal Öz'ün çoğu öyküsü de böyle benim için. Hayatın içinde karşılığını buldukça çoğalırken, bizi de çoğaltan öyküler. Okurunda bu etkiyi nasıl yaratıyor Erdal Öz? Bana göre insanı anlatmasıyla, insanı anlamamızı sağlamasıyla. Onun malzemesi öncelikle insan. Gerçi edebiyatın, tüm sanat dallarının malzemesi, hatta amacı da insan, ama Erdal Öz'ün insanları hayatın içinden geldiği için farklılaşıyor belki de. Bir de tüm öykülerde varlığını hissettiren umut dikkat çekici. Koşullar ne kadar olumsuz olursa olsun, onun insanları umudunu yitirmemeye çalışıyor. Doğa da neredeyse insan kadar ön planda kimi öykülerinde; sanırım onun hayata bakışının da izleri var bu ayrılmaz insan-doğa birlikteliğinde. İnsanın varlığını doğadan ve çevreden kopuk görememesi, hayvanlara, bitkilere düşkünlüğü yazdıklarına da yansıyor. Kediler, köpekler, kuşlar, atlar, balıklar da insanın yanbaşıda yer alıyor öykülerinde. Örneğin *Güvercin* öyküsü, bir hücrede geçtiği halde insan-doğa ilişkisini bir güvercinin varlığında somutlaştırıyor, o güvercin aynı zamanda umudun da simgesi oluyor. Doğayı kısacık metinlerde, bazen birkaç sözcükle büyük bir ustalıkla anlatabilmesi ise onun dil becerisinde kuşkusuz. *Sevgili Acı* öyküsünden "*Kovadan masmavi deniz sıçrardı çevreye*", *Unutulmaz Bir Atlı* öyküsünden "*Ağzı beyaz bir kartopuydu*", "*Atımla ben, uçan bir leke gibiydik yemyeşil ovanın ortasında*", *Kırmızı Şemsiye* öyküsünden "*Birden bahçeyi buldum. Unutulmuş bir açıklıktı sanki, bir tazelikti*", *Sular Ne Güzelse* öyküsünden "*Denizleri hep sevdim ben, suları hep sevdim; seni denizler, sular gibi sevdim; sular ne güzelse seni öyle sevdim*", *Tam Denize Atlarken* öyküsünden "*Yer gök koyu beyaza kesmiş*" gibi sayısız örnek var beni etkileyen. Doğa betimlemelerinin yanı sıra, doğaya ilişkin bir ayrıntıyı hiç beklenmedik bir anda karşımıza çıkarıp anlattığı konuyla bütünleştirebiliyor. Öykülerinde yer yer belirginleşen, ancak hiçbir zaman abartıya kaçmayan şiirsellik ise, onun şiire olan yakınlığı ile açıklanabilir belki.

Erdal Öz, gerçek yaşantılarda dolaştırıyor okurunu, o yaşantılar gerçek olmasa da yaşanmışlıklardan beslendikleri için olsa gerek, gerçeklik kazanıyor. Okur yaşamadığı, bilmediği farklı dünyalara da konuk olsa, gerçeklikten uzaklaşmıyor. Bu gerçekliği oluşturmakta ise güçlü gözlemlerin, dildeki ustalığın ve yalınlığın büyük payı var. Öyküleri çok açık ve net. Anlaşılmazlıklarıyla okuru bunaltan ve çıkmaza sürükleyen, yaşamdan kopuk metinler yazmıyor. Anlaşılmaz olmakla ve yapay kurgulamalarla farklı kılmaya çalışmıyor kendisini, anlaşılmazlığın "yükselen değer"inden uzak duruyor. Erdal Öz, ayrıntılarda dolaşırken de hayatın içinde kalmaya devam ediyor. Öykü kahramanlarındaki gerçeklik ve kesinlik de tartışmasız. Dolayısıyla okurun tamamlaması gereken büyük boşluklar yok öykülerinde. Ama bence boşlukların olmaması, çağrışımlara açık olmasını engellemiyor; tam tersine bu gerçeklik ve içtenlik – içtenlik kavramını özellikle vurgulamam gerektiğini düşünüyorum - , öykülerin yaşamaya devam etmesini sağlıyor, hatta okuru kendi iç dünyasında kendi öykülerini kurmaya yönlendiriyor.

"Edebiyatın en iyi okulu ustalardır" sözünü sıkça yineler Erdal Öz. Yaşadıklarından yola çıktığını söylerken, buna okuduklarını da eklediğini belirtir bir söyleşisinde. Edebiyatın çiraklık, kalfalık ve ustalık dönemlerinden söz eder. Bu sözlere hepimiz yürekten katılıyoruz sanırım. Uzun yıllar iyi bir okur olma çabasıyla ustaların izini sürerken, bir raslantı sonucunda çıktığım yazı yolculuğumda buluştuğum ustalardan birinin Erdal Öz olması, yürekten sevindiriyor beni.

"Ustaların izini sürmek" ya da "ustalarla buluşmak" kavramları, hemen bir başka öyküyü anımsatıyor bana. Çehov'un çok sevdiğim bir öyküsü olan *Acı*, Erdal Öz'ün *Cam Kırıkları* kitabında *Sevgili Acı* olarak karşıma çıktı. Benim açımdan müthiş bir andı bu; iki ustanın buluşması... Öyküyü, sözcüğün tam anlamıyla bir solukta okumuştum. Hep düşündüğüm, ama bir türlü adını koymadığım "buluşma" kavramını anlamlandırmaya çalıştım sonradan; yıllar yılı yaşananlar, okunanlar, algılananlar, birikimler ve iç dünyalardaki buluşmalarımız... Böyle bir öykünün ne kadar uzun bir sürecin ardından ortaya çıkabildiğini düşündüm. İççe geçmiş iki öykü denilebilir belki ilk bakışta, ama *Sevgili Acı* bu görüntüye rağmen *Acı*'dan ayrılıp kendi kimliğinde devam ediyor yoluna. Tıpkı anlatıcının, oğlunu kaybeden arabacı İona'nın acısını yüreğinde duymayan sevgilisini bırakıp kendi yalnızlığına gitmesi gibi. Umud, Erdal Öz'ün neredeyse tüm öykülerinde olduğu gibi bu öyküde de baskın. Anlatıcı inatla arayışını sürdürürken okuru da umutlandırıyor. Anlatıcıya inanıyoruz, elbette ki bu koskoca evrende İona'nın acısını sarsıntılarla hissedecek birileri olmalıdır, diyoruz. Umutları boşa çıkarmayan, sıcacık bir öykü... İnsana ait tüm değerler gibi, aşk da hafif bir esinti gibi dolaşır satır aralarında. Anlatıcının şu sözleri örneğin: "*Seveceğim kız elbette güzel olmalıydı. En azından ben onu güzel bulmalıydım. Ama güzelliğin ötesinde başka bir şeyler de bulmalıydım. Şaşırtmalıydı beni, tanıdığım güzel kızlardan çok başka bir şeyler, çok güzel bir şeyler bulmalıydım.*" *Sevgili Acı*, benim için "buluşma" kavramını netleştiren bir örnek olmasının yanı sıra, aşk kavramını da alabildiğince yalın ve bir o kadar da yoğun biçimde tanımlayan ve çoğaltmaya devam eden bir öykü.

Buluşmaların sonu yok elbette, bu serüven yaşadığımız, okuduğumuz ve yazdığımız sürece devam edecek. Erdal Öz, benim henüz ilkençlik yıllarımda ülkemin karanlık bir dönemine ilgi duymamı sağlayan, okuduklarımla yetinmeyip hep daha fazlasını okumama yol açan, sonrasında da yeni kitaplarını hep aynı heyecanla beklediğim ustalarımın biri. Onun duru, yalın ve tertemiz dilinde bu deyişin yeri yoktur belki, ancak ben yine de sözlerimi, usta-çirak ilişkisinde ustaların her zaman hoşgörülü oldukları inancıyla "sürç-i lisan ettiysem affola!" diye bitirmek istiyorum.

(*) Bu konuşmanın tam metni 25 Mayıs 2006 tarihli Cumhuriyet Kitap ekinde yayımlanmıştır.

ÇevrEm : Yaza Özel Sağlık Bilgileri

NEŞE ERİŞ

Bu sayfamızı yaz dönemi ve tatile çıkışların yoğun olması nedeniyle faydalı olacağına inandığımız sağlık bilgilerine ayırdık.

YAZLA GELEN SAĞLIK SORUNLARI VE BAŞA ÇIKMA REHBERİ

Trafik Kazaları

Yazın gerçekleşen yaralanmalardaki en büyük payı trafik kazaları almaktadır. Uzun süre araç kullanma ve sıcaklığın da etkisiyle konsantrasyon düşüklüğü, yorgunluk, kurallara uymama gibi nedenler, trafik kazalarının oluşumuna zemin hazırlamaktadır. Kışın ortopedi kliniklerine yapılan başvuruların % 20 sini trafik kazalarına bağlı kırık çıkık oluştururken yazın bu oran % 70 lere çıkmakta ve yazın artan bu tür kazalar nedeni ile ciddi sağlık sorunları yaşanmaktadır. Bu anlamda, trafik kurallarına uygun hareket etmek, yorgun araç kullanmamak, kendi araçları ile seyahat edilmesi durumunda sık sık mola vermek trafik kaza riskinin azaltılmasında önemli etkenlerdir. Ayrıca; kaza durumunda bilinçli ilkyardım hayat kurtarabilmektedir. İlkyardım bilgisi olmayanlar yaralıya müdahale etmemeli, yaralının bilincinin açık olması durumunda sağlık ekibi gelmeden yerinden oynatılmasına izin verilmemelidir.

Yaz Sporları

Tatil yıl boyunca spor yapamayanlar için iyi bir fırsattır. Genel olarak spor yapmayan kişiler, yazın zamanın da bol olması nedeniyle alışkın olmadığı kadar spor yaptıklarında farklı sağlık sorunları ile karşılaşmaktadırlar. 40 yaşın üzerinde sigara kullanan, spor alışkanlığı olmayan kişilerde (daha çok erkeklerde) aşırı zorlamadan dolayı tendonlarda ve kaslarda daha çabuk yırtılma olduğu doktorlar tarafında ifade edilmektedir.

Denize girerken sığ olan yerlerde suya atlanmamalıdır. Boyun ve omurga kırıkları, dolayısıyla felç ve ölümle sonuçlanabilen kazalar gerçekleşebilir. Boğulanlara yapılacak ilk müdahale ise midede biriken sıvıyı çıkarmak için kişiyi yan çevirip dilini dışarıya çekmek gerekir. Boğulan birine hemen müdahale ederek suni solunum yapılmalıdır. Bilinci açıksa kol ve bacaklarını oynatıp oynatmadığı sorulmalı ve kırıptatılmadan hastaneye götürülmelidir.

Havuzlara Dikkat!!

Özellikle çocuklar ve yaşlılar yazın ortaya çıkan enfeksiyon hastalıklarından çok daha çabuk etkileniyor. Havuzlarda gerekli hijyen koşulları sağlanmadığı durumlarda, enfeksiyon riski büyük olmaktadır. Ayrıca; ıslak mayoyla güneşlenmek de enfeksiyon riskini artıran önemli faktörlerden biri olmaktadır. Kulak iltihapları, ıslak zeminlerden bulaşabilecek mantar hastalıkları da havuza girenler için risk oluşturmaktadır.

Gıda zehirlenmeleri !

Yazın sık görülen sorunlardan biri de gıda zehirlenmeleridir. Korunmak için açıkta satılan yiyecekler kesinlikle yenilmemelidir. Ambalajlı su tercih edilmelidir. Balık, tavuk, krema, mayonez, kabuklu deniz ürünleri, süt ve süt ürünlerinin çok çabuk bozulduğu unutulmamalıdır. Uygun ortamda saklanmayan dondurmalar hemen bozulur ve bakterilerin üremesi için uygun zemin oluşturur. Bu ürünleri satın alırken son kullanma tarihlerine dikkat edilmelidir.

Kaynak: Hürriyet -19 Haziran 2006

Türkçe Sözlük

Ambiyans: Çevre, muhit hava ortam

Amortisman : Aşınma payı

Call center: Çağrı merkezi

Ekipman : Donanım

Farmakoloji: İlaç bilimi

Finansman: Para desteği

Konsantrasyon : Yoğunlaşma

Lanse etmek: Öne sürmek

Lansman : Tanıtım

Mizanpaj: Sayfa düzeni

AJANDA

Tiyatro....Sergi.....Konser....Fuar...Festival....

*"Taşın fazlasını atıyorum, geriye heykel kalıyor"
Rodin*

Heykelin Büyük Ustası Rodin İstanbul'da 13.06.2006 - 03.09.2006

Sakıp Sabancı Müzesi, Picasso'nun ardından şimdi de heykel sanatının devlerinden Fransız Auguste Rodin'in yapıtlarına ev sahipliği yapıyor. Akbank'ın sponsorluğundaki 'Heykelin Büyük Ustası Rodin İstanbul'da' sergisi bugünden itibaren açık... Sabancı Müzesi Müdürü Nazan Ölçer düzenlediği basın toplantısında, açılış heyecanını eserlerin alındığı Paris'teki Rodin Müzesi Müdürü Jacques Vilain ve serginin sponsoru Akbank Genel Müdür Yardımcısı Hayri Çulhacı ile paylaştı. "Boğaziçi'ne çok büyük bir gemi indirdik" diye konuşan Rodin Müzesi Müdürü Jacques Vilain, serginin çok önemli ve prestijli olduğuna dikkat çekti. Bir hafta sonra Londra Royal Akademi'de de bir Rodin sergisi açılacağını açıklayan Vilain, 15 milyonluk İstanbul'da da Rodin'i görmekten mutluluk duyduklarını söyledi.

Görmeyenler dokunabilecek

Ölçer ise İstanbul'un dünya kültür başkenti olma iddiasına en iyi kanıtın Rodin sergisi olduğunu belirtti. Müze, görme engelliler için de bir ilki gerçekleştiriyor. Görme engellilerin dokunarak algılamaları amacıyla 14 eser için Rodin Müzesi'nden dokunma izni alındı. Görme engelliler bu eserleri dokunarak inceleyecek, Braille alfabesiyle hazırlanan etiketlerden de bilgi edinebilecekler.

GERÇEK ÖYKÜLER:François-Marie Banier 30.05.2006 - 27.08.2006

Yer: İSTANBUL MODERN

İstanbul Modern'de, Fransız Baharı 2006 kapsamında, Fortis'in katkılarıyla, Paris Belediyesi ve AFAA'nın desteğiyle 30 Mayıs Salı günü açılan, Fransız fotoğrafçı, yazar ve ressam François- Marie Banier'nin "Gerçek Öyküler" başlıklı fotoğraf sergisi, 27 Ağustos'a dek sürecek. Küratörlüğünü Engin Özendes'in yaptığı sergide, Fransız fotoğraf sanatı tarihine ismini yazdıran benzersiz bir evrene sahip Banier, bakışı okumayla sınıyor ve yapıtlarında sözcükler, görüntüler, formlar ve renklere de başvuruyor. Paris, Tokyo, Roma, Münih, Milano, Budapeşte, Stuttgart gibi kentlerde sergiler açan 1947 Paris doğumlu sanatçının dört fotoğraf kitabı ve beş romanı bulunuyor. 100'den fazla yapıtın yer aldığı ve altı bölüme ayrılan "Gerçek Öyküler" başlıklı sergi, bir anlamda sanatçının fotoğrafik romanı, "gelip geçenlerim" diye adlandırdığı yayalarla karşılaşma anıyla, sokakta başlıyor. "Ruhların kâhini" olarak nitelendirilen Banier, kısa anların mekânı olan sokaklarda yolları kesişenlerin portrelerinde tutkuyu, sessizliği ve inceliği temsil eden bireylerle, dışlanmışlarla, yalnızlarla gönül bağı sergiler adeta. Fotoğraf makinası bir penceredir ve sokak, insanların ruhlarının sırrını sunar. Portreler galerisinde fotoğrafçı bir yazar olarak, düşleri bir bir sıralayarak kendi aile romanını inşa eder.

FUARLAR

IF ULUSLARASI İSTANBUL HAZIR GİYİM FUARI (II)	24 - 26.08.2006	YER: TÜYAP-İSTANBUL
BOAT İSTANBUL / SONBAHAR	20 - 24.09.2006	YER: TÜYAP-İSTANBUL
LOGITRANS'06	28 - 30.09.2006	YER: TÜYAP-İSTANBUL
MARKETINGİST	28.09 - 01.10.2006	YER: TÜYAP-İSTANBUL

